

[Finansministeren.]

mener at kunne skaffe, thi det er ganske givet, at naar Forslaget konstrueres paa den Maade, som det ærede Mindretal vil gøre det: at man opretholder den meget stærkt forhøjede Cigaretbeskatning i Forbindelse med Shagbeskatningen, men ingen Forhøjelse giver paa Cigarillos, gør man for det første intet for at hindre Forbrugets Overgang fra Cigaretter til Cigarillos, saaledes som det er gjort i det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, dernæst og navnlig faar man slet intet til at kompensere den yderligere Nedgang udover 1,3 Mill. Kr., som jeg har regnet med ligger i, at Cigaretbeskatningen er hævet fra 110 til 140; dér finder jeg en Kompensation i Nedsættelsen af Cigarbeskatningen, som efter min Mening utvivlsomt vil foranledige en Standning af den meget stærke Nedgang i Forbruget og dernæst medføre nogen Opgang. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at der ingen Støtte er at hente for den Opfattelse hos Industriens ledende Mænd. Jeg skulde dog mene, at de Udtalelser, der foreligger i Pressen, ganske særlig fra et af de absolut ledende Firmaer, Hirschsprung & Sønner, i høj Grad støtter den Betragtning, der er gjort gældende af Regeringen og Flertallet: at Nedgangen vil standses, og at der kan ventes nogen Opgang.

Saa mente det ærede Medlem, at der vilde blive en forøget Import af billige Cigarer. Det er jeg ganske ude af Stand til at forstaa. Her er ikke Tale om at byde Udlandet nogen Fordel fremfor Indlandet, denne Afgift falder i lige Grad paa Ind- og Udland. Derimod indeholder Lovforslaget Bestemmelser, som netop skulde værne imod Import af de allerbilligste og sletteste Varer, nemlig ved Forhøjelse af Grænsen for Beskatningen, Mindstebeløbet, som Beskatningen skal ramme, saavel for Cigarer som for Cigarillos, fra 60 til 100 Ø. paa Cigarer og fra 36 til 50 Ø. paa Cigarillos. Den Forandring, der er sket med Hensyn til Udlandet, er altsaa netop en Forandring, der kun kan have den Virkning at hindre Udsudsvarer fra Udland som fra Indland i at naa frem paa Markedet.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at Mindretallets Forslag faldt mere indenfor Rammerne end mit Forslag; der var lige saa lidt Forbindelse mellem en Forhøjelse af Tobaksbeskatningen og en Nedsættelse af Omsætningsafgifterne som mellem en Forhøjelse af Cigarafgiften og Uddeling af 4½ Mill. Kr. til Kommunerne. Jeg skulde dog mene, at dette er en hasarderet Paastand.

I det første Tilfælde gennemfører man indenfor den indirekte Beskatning en Omlægning, som blev billiget af det ærede Medlems Parti, da vi i Fjor forhøjede Cigaretbeskatningen for at indvinde et tilsvarende Beløb til Nedsættelse af Vekselstempler og andre Stempel- og Tinglysningsafgifter. Da fandt det ærede Medlems Parti, at der var meget god Forbindelse mellem de to Ting, hvad jeg ogsaa finder der er. Men naar vi gaar til en meget gennemgribende Foranstaltning med Hensyn til den kommunale Beskatning, er vi udenfor alle tænkelige Rammer, navnlig udenfor Beskatningens Rammer.

Bramsnæs: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) talte om sin store Interesse for Skattenedsættelse. Det er naturligvis meget tiltalende for Folk at høre, men det, det her drejer sig om, maa da være Skattenedsættelser indenfor Rammerne af det Lovforslag, vi behandler, og her maa jeg stadig tillade mig at karakterisere det ærede Medlem og hans Parti som nogle meget haardhændede Skatteforøgere. Hvis Mindretallets Ændringsforslag vedtages, vil det betyde, at Tobaksbeskatningen forøges med 4½ Mill. Kr. — det er der ingen, der kan komme udenom. Man stiller altsaa Forslag om, at Rigsdagen i Dag skal gaa med til at forhøje Tobaksbeskatningen med 4½ Mill. Kr. Det kan godt være nødvendigt, at man i Almindelighed taler om Skattenedsættelse for at slippe udenom det, men det har ikke saa megen Interesse for det Fag, vi her beskæftiger os med. Det, der har Interesse for dette Fag, er, hvor stor Beskatning det skal belastes med. Efter det Ændringsforslag, der her er stillet, skal det paagældende Fag beskattes ekstra med 4½ Mill. Kr. Derfor hævder jeg, at dette Erhverv har god Grund til at sige: Vorherre bevare os for vore Venner, for dem, der paastaar at være vore Venner! Deres Handling i Landstinget var den at foreslaa, at vi skulde beskattes med 4½ Mill. Kr. mere, end der var Tale om vi kunde slippe med! Der er ingen, som kan slippe udenom, at saaledes er Forholdet. At man saa stiller et Forslag om, at Velhaverne skal have en Skattelettelse i Landkommunerne, og at nogle af Pengene ogsaa tilfalder nogle Borgere i København, tror jeg ikke, Tobaksfaget har synderlig Interesse i eller vil faa nogen Fordel af. Det paagældende Erhvervs Udøvere er i langt, langt højere Grad tjent med Lovforslaget, saaledes som det vil blive, naar Flertallets Indstilling vedtages, end med det Lovforslag, der vilde komme til at foreligge, hvis Mindretallets Ændringsforslag blev